

Kerkelyke Staat.

ROME, 30 January.

De groothertogin van Baden is door den graaf van Lutzow, ambassadeur van Oostenrijk, ter audientie bij Zijne Heiligheid binuen geleid. Die prinses is gehoreu *Stephanie de Tascher*, en door *Napoléon* in het jaar 1806 aan *Karel Lodewyk Frederik*, groothertog van Baden, in huwelyk gegeven; de groothertog is op den 8 december 1818 overleden, en de groothertogin is altijd aan den R. K. godsdienst getrouw gebleven.

— Op den 18 januarij is de prelaat *Nicolaas Maria Nicolai* overleden; hij was te Rome op den 14 september 1756 geboren, en heeft laatst de bedieningen van auditeur generaal van de apostolische kamer en van secretaris bij de huishoudelijke congregatie waargenomen. Bij de opvolgende Pausen is hij zeer in aanzien geweest en is als schrijver van onderscheidene werken bekend.

— Op den 19 januarij heeft de kardinaal - vicaris, in de kerk van den *H. Antonius*, op den berg *Esquilin*, twee Joden gedoopt, als: *Raphaël Sinigaglia*, van Lugo, oud 25 jaren, en *Salomon Elkaïm*, rabbijn te Mogador in het koninkrijk Marocco. De kardinalen *Guistiniani* en *Weld* zijn doopgetuigen geweest.

— De heer *Drach* heeft eenen derden brief aan zijne voormalige geloofsgenooten geschreven. Niet alleen is hij met de hebreuwsche taal en letterkunde bekend, maar ook bijzonder met de geheimen der oude en hedendaagsche rabbijnen; zoo dat niemand beter in staat is om den waren zin van de Heilige Schrift te verklaren en de valsche uitleggingen en de lasteringen der Joden te wederleggen.

Engeland.

LONDEN, 20 February.

Wij hebben berichten uit Oporto van den 15 januarij jl. *Don Pedro* had uit Madrid van sir *Stratford Canning* dépêches van zeer bevreemden aard ontvangen; er had in den laatsten tijd geen gevecht meer plaats gehad, en over het geheel gaven de bijzondere brieven eene ongunstige beschrijving van het constitutionele leger; eene groote menigte engelschen heeft onlangs hetzelfde verlaten en de soldaten schreeuwen luidkeels om hetaling hunner te goed hebbende soldijen; bovendien had die armée slechts eenen karigen voorraad van leeftogt en heeft zich in dezelve de cholera-morbus geopenbaard.

Frankryk.

PARYS, 21 February.

Bij de plegtige audientie, waarin de Koning der Franschen, in het bijzijn van al de ministers, de maarschalken en de hoofd-officiëren van de belgische expeditie en veel andere hooge personaadjen, den belgischen gezant, den heer *Léhon*, met zijne secretarissen *Rogier*, van der *Straten* en *Mosselman*, ontvangen heeft, om het dank-adres hunner natie aan te nemen, deed deze gezant de volgende aanspraak:

«Sire, de Koning, mijn doorluchtige meester, heeft mij met de eervolle taak belast, de plegtige acte van dankzegging aan Uwe Majesteit te overhandigen, welke de belgische natie door de eenparige stem van hare vertegenwoordigers aan het gansche leger heeft toegedacht.

«Ik acht mij gelukkig een gedenkstuk van nationale erkentelijkheid aan U. M. en aan Frankryk aan te bieden, hetwelk gelijktijdig de bereidvaardige en edelmoedige geestdrift van 1831 en de krachtadige en schitterende expeditie van 1832 verheft.

«Op Uwer Majesteits stem leverde het fransche leger, door eenen roemruchtigen maarschalk aangevoerd, een schouwspel aan de wereld van sterkte, onder het geleide der goede trouw en van de overwinning, onderworpen aan den letter der tractaten.

«Nimmer toch had eene volksbelievende uitkomst een meer en algemeen evropceesch karakter.

«De geschiedenis zal verkondigen, hoe de fransche en engelsche vlaggen vereenigd wapperden, terwijl de fransche legerscharen zoo roemrijk eene zending des vredes vervulden, voortvloeiende uit de gelukkige overeenstemming van Frankryk en Engeland.

«De gedachtenis aan den togt naar Antwerpen en aan de namen, die daarvan onafscheidbaar werden, zal voor altijd in onze geschiedboeken bewaard blijven.

«Belgie zal daarmede bijzonder de namen van twee prinsen, de zonen van Uwe Majesteit, vereenigen, wier jeugdige krijgsmoed tweemalen de waarborgen, door Europa verzekerd, hielp tot stand brengen.

«Deze ongeverigde hulde van eene bevriende natie zal dubbel dierbaar wezen aan het hart van den Koning der Franschen, die niet geaarzeld heeft om de onafhankelijkheid van Belgie te vestigen met al de panden, die hij het als vader en Koning kon aanbieden.»

Na deze aanspraak las de heer *Léhon* de acte van dankzegging der kamers voor, trad tot voor den troon en bood den Koning de acte aan, die ze ter hand stelde aan den minister van binnenlandsche zaken.

De Koning dekte zich en zeide;

«Ik ontvang met levendige voldoening voor Frankryk en voor mij zelven de plegtige acte, die gij mij uit naam van den Koning der Belgen aanbiedt. Ik zie in deze eenstemmige verklaring van de twee kamers uwer natie, bevestigd door de sanctie van uwen souverain, de betuiging der erkentelijkheid van Belgie jegens Frankryk, zoo wel als de ware schatting van de dapperheid van ons leger, van zijn heldhaftig gedrag en van de grootmoedigheid, waarmede de kring en de perken van zijne verrigtingen, zijn bepaald geworden.

«Voor twee jaren, op eenen dag als die van heden, zeide ik u: «Belgie zij vrij, het zij gelukkig; het vergete nooit, dat het zijne nationale onafhankelijkheid aan de overeenkomst van Frankryk met de groote mogendheden van Europa verschuldigd is; dat het altijd met vertrouwen staat make op mijne ondersteuning, om die onafhankelijkheid tegen allen buitenslandschen aanval of tusschenkomst van vreemden te bewaren.»

«Ik herinner u thans deze woorden om dat de gebeurtenissen er de opregtheid van bewezen hebben. Gaarne zeg ik ook, dat Belgie het groote voorregt, hetwelk het genoot, en Europa den nieuwen waarborg voor den vrede, dien het bekwam, aan de vereeniging van Frankryk en Engeland te danken hebben.

«Mijne zonen zijn gelukkig geweest deel te nemen aan de verrigtingen onzer brave soldaten, onder de bevelen van den waardigen maarschalk, die in zoo vele gevechten de eer van onze vaandels heeft opgehouden.

«Ik verheug mij, dat zij bij hunnen eersten veldtog geroepen werden om tot eene gebeurtenis mede te werken, die een groot bewijs geeft van mijne trouw in het bewaren der tractaten, en welke de teedere banden nog nauwer heeft toegehaald, die mij aan den Koning der Belgen verbinden.»

— Terwijl het opperhoofd der St. Simonisten (*Enfantin*) zich in de gevangenis te Parijs bevindt, en hunne gemeenschappelijke woning genoegzaam ledig staat, begeven zich eenige aanklevers dezer secte naar de Indiën, ten einde hunne leerlingen aldaar aan den man te brengen. Anderen zijn van voornemen, om het Oosten te bezoeken. Weder anderen, waaronder een gewezen katholijk priester, hebben den Koning verzocht, om met de tot den dwangarbeid veroordeelden, in een der bagnos geketend te worden opgesloten, ten einde dezelve, in dit verblijf van zedeloosheid en ellende, den weg der deugd op te leiden.

— Te Weenen werd den 12den dezer het geboortefeest van Z. M. den Keizer van Oostenrijk met de meeste plegtigheid gevierd. Voorts deelt de *Oostenryksche Beobachter* berichten uit Konstantinopel van den 30sten januarij mede, volgens welke *Ibrahim*-bassa aan de Turksche commissarissen, die ten gevolge van het besluit van den 2den januarij aan hem waren afgezonden, om over eenen wapenstilstand te onderhandelen, ten antwoord had gegeven, dat hij zich niet stellig konde verbieden, om niet verder voort te rukken; dat hij echter met der daad sedert den 21 december geene voorwaartsche beweging had gemaakt, en zijn hoofkwartier te Koniah gevestigd hield. Daar er alzoo geen eigenlijke wapenstilstand bestond, zag men meer en meer met gespannen verwachting den uitslag der onderhandelingen, door *Hali*-bassa en den russischen generaal *Moravief* te Alexandrien aangekoopt, te gemoet.

Belgie.

BRUSSEL, 23 February.

De graaf *Duval de Beaulieu* is tot president van den raad voor de mynen benoemd.

Naar het schijnt wordt er weder aan het aanleggen eener ijzeren spoorwegs van Brussel naar Antwerpen gedacht. Een ontwerp naar den heer *Vilain XIII* c. a. bij het bestuur ingediend, zal aan het onderzoek van twee commissiën, uit de provinciën Antwerpen en Zuid-Brabant gekozen, onderworpen worden. — In de fransche bladen is voor eenige dagen gesproken van het ontwerp eener ijzeren spoorwegs van Parijs naar Brussel, welke eventueel over Arras en Rijsel moet loopen. Deze weg zou een arm moeten uitmaken van dien, welke men van Parijs naar Havre ontworpen heeft en te Pontoise zich met den reeds verstandigen *Vilain Rijsel* tot bij *Soyer Doornik*, Leuze en Aih naar Brussel leidt; de kosten voor den weg, alleen van Pontoise naar Rijsel, worden op nagenoeg 16 miljoen franken begroot.

Gisteren hebben de afgevaardigden, na dat de commissie bij haar rapport voorgesteld had, om het ontwerp voor een credit van zes miljoenen, voor de maand maart, ten behoeve van het ministerie van oorlog, met een miljoen te verminderen en dus op 5 miljoen te brengen; dit ontwerp dusdanig gewijzigd, goedgekeurd en het met eenjarige stemmen, uitgenomen die des heeren *Seron*, aangenomen. Voorts heeft zich de kamer bezig gehouden met de behandeling der wet op de branderijen. Heden zullen de discussiën daarover worden voortgezet.

Z. K. H. de hertog van Orleans is gisteren avond alhier aangekomen; hij was vergezeld van eenen hoofd-officier; men heeft opgemerkt, dat de reizen van dezen prins naar België altijd het voortaan geweest zijn van krachtige besluiten van het fransche kabinet. Volgens *Emulation* zal Z. K. H. weder heden (zaterdag) naar Parijs terugkeeren.

De heer *Chambray*, vroedmeester in deze stad, is laatst dondag bij H. M. de Koningin geroepen geworden.

Men verzekert; volgens de *Messenger de Guise*, dat de opheffing van den staat van beleg der stad Gend, door Koning *Leopold* gteekend is.

Men meldt uit Arlon het volgende:

Het hof van assisen te Luxemburg heeft bij eenstemme veroordeeld als den heer *Ruth*, procureur des Konings te Neufchâteau; tot de doodstraf.

De heeren *de Moor*, hoofd-ingenieur bij de waterstaat in Henegouwen; *Leport*, ingenieur; *Goelting*, onder-inspecteur; *Caumont*, gewoone agent van de domeinen, tot vijf jaren gevangenis en ten toonstelling.

De fondsen waren op de parijssche beurs van den 20 dezer genoteerd: de 5 pCt. kont. 104; op tijd 104,05; de 3 pCt. kont. 77,80; op tijd 78; Nap. renten, kont. 88,60; op tijd 88,75; Sp. perpet. 64 1/2 kont.; 64 1/2 op tijd.

De fondsen waren den 21 februarij genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,85 en op tijd 104; de 3 pCt. kont. en op tijd 77,95; Nap. renten kont. 88,75; Sp. perpet. 64 1/2; kont. 64 1/2; op tijd.

Nederlanden.

• HERTOGENBOSCH, 25 February.

Den 15 en 19 der volgende maand zal te Amsterdam en Rotterdam door de nederlandsche handelmaatschappij eene groote veiling van kofij gehouden worden, bestaande uit 85,275 balen; van genoemde maatschappij liggen thans in Engeland onder embargo 22,880, en van particuliere personen 16,825 balen.

Men verneemt dat de betoning en bebaking der Schelde boven Bath, zich niet verder zal uitrekken dan tot het vaarwater tuschen Bath en de forten Lillo en Liefkenshoek, en het betonen van het overige gedeelte der Schelde, boven die forten, provisioneel zal moeten worden overgelaten aan het in België bestaande bestuur, zulkende de voorzetting in betoning en bebaking der Schelde, van Vlissingen tot Bath, op de tot dusverre gebruikelijke wijze blijven plaats hebben.

Volgens de particuliere correspondentie van het *Amsterdamsche Handelsblad*, zal men op heden en volgende dagen aan het strand te Scheveningen, eenige proeven nemen met een stak geschut à la *Paiskans*; de noodige toebereidingen waren daartoe reeds gemaakt.

Dit Zeeland wordt het volgende gemeld:

De onderscheidene kanonneerboden tot de positie van de Schelde behoorende, welke voor het strenge sisoen in de haven van Veere en Vlissingen waren binnengeloopt; zijn van daar de Schelde opgezeild; — Z. M. *de Vroegat Barydies*, kommandant *Lucas*, is heden (vrijdag) uit het dok ter reede van Vlissingen gegaan en zal de Schelde opwaarts stevenen; de bombardeer korvet *Proterpina* is reeds voor eenige dagen, door de stoomhoofd de *Beurs van Amsterdam*, de rivier opgesleept.

De organisatie van den landstorm in de provincie Zeeland wordt voortgezet; daartoe zal in dit gewest ruim 21,000 man worden ingetrokken. De officieren zijn door den heer gouverneur voorloopig benoemd en de exercitiën zullen, naar men verneemt, met den 2 maart eenen aanvang nemen.

De gemeentebesturen waren laatstelijk aangerocht om eene opgave te zenden van het getal wapenen, dat zij bij een eventuele wapening van den landstorm aanpakkelij nodig achten, ten einde het departement van oorlog in staat te stellen om te beoordeelen, in hoe verre door het verstrekken van geweren in deze aangelegenheden zou kunnen worden voorzien. Thans zijn bij eene nadere missieve van het departement van binnenslandsche zaken de gouverneurs uitgenoodigd om aan hetzelfde ten spoedigste te willen doen kennen, of nog eenige, en zoo ja, hoe vele pieken in hunne gemeente voorhanden zijn; die voor den vroegeren landstorm moeten hebben gemeend; terwijl het tevens eene opgave inwacht van het getal geweren en andere wapenstukken, welke bij de rustende schutterij aanwezig zijn, alsmede van den staat, waarin zij zich bevinden.

NOTA.

door prins Talleyrand en Lord Palmerston, aan mynheer den baron van Zuylen van Nyevelt geadresseerd.

London 14 februarij 1833.

De ondergeteekenden hebben de eer de ontanga de vermeld den der nota, welke de baron van Zuylen van Nyevelt hun op den 3 dezer heeft doen geworden; en zij rekenschap zich verplicht, om terzelfver tijd hun leedwezen te betuigen; dat zij door die nota en door de mondelinge mededeelingen van den baron van Zuylen vernomen hebben, dat de beperktheid zijner volmagt en de aard zijner instructiën hun alle hoop moeten benemen, om met het nederlandsch gouvernement, hetzij een eind-traktaat, hetzij eene voorloopige overeenkomst te sluiten; waardoor de verschillen tuschen Holland en België konden worden beslecht.

Toen de ontruiming der citadel van Antwerpen, het weder opvatten der onderhandelingen mogelijk maakte, hebben de gouvernementen van Frankrijk en Engeland goedgevoeligh verloren, om aan het nederlandsch gouvernement, tot de beslechting der gelastigden te 's Gravenhage, eene overdenkomst voor te slaan, welke geschikt was om tuschen Holland en België een zoodanige provisionele betrekking daar te stellen, die beide landen, door de gedeeltelijke afdanking van hun tegenwoordige lasten, waaronder zij gebukt gaan, konden vernieuwen. Deze overeenkomst zou de beslissing der weinige punten, die nog in geschil blijven, naar de onderhandelingen verwijzen; zodanig een traktaat moeten ten gevolge hebben. Maar door de kansen van dadelijke vijandelijkheden tuschen Holland en België te verwijderen, zou die overeenkomst tot de goede schikking hebben bevorderd.

De voorbereidende overeenkomst, welke door ons voorgesteld, was op het beginsel gegrond, dat de afwikkeling der geschillen gebied dadelijk zou plaats hebben; en het was de bedoeling, om voor te slaan, dat de forten Lillo en Liefkenshoek door de Hollanders, het hollandsch gedeelte van Limburg en het duitseh gedeelte van Luxemburg door de Belgen zou worden ontruimd. Het noodzakelijk gevolg dezer ontruiming was de amnestie, aan de inwoners der bedoelde streken te schenken, en voor de Belgen, het dadelijk genot van het vrij gebruik der handelwegen door Limburg, dat hun door de vijf Mogendheden is gewaarborgd, als eene voorwaarde der schikking, waarbij de regter Maas-oever en de geheele souvereiniteit van Maastricht aan Z. M. den Koning der Nederlanden werd verzekerd.

Deze bepalingen eenmaal ten uitvoer gebracht zijnde, scheen eene gedeeltelijke afdanking tot den voet van vrede van de beide legers volkomen geschikt, om de hervatting der vijandelijkheden voort te komen, die de vijf Mogendheden, die alvorens zoo duidelijk hebben verklaard, dat het hun voornemen was, door alle middelen te beletten, en de verwachting waeren redelijk, dat een zoodanig bewijs van vredesgezindheid door beide partijen gegeven strekken zou om de wederzijdsche verbittering te maligen, die door de dreigende houding van twee vijandelijk tegen elkander overstaande legers, onvermijdelijk moet worden aangevuld; en dat men alzoo langs dien weg des te gemakkelijker tot de beslechting der weinige punten van geschil zoude komen.

Het is duidelijk dat de Belgen geene provisionele schikking konden aannemen, welke hun niet dat dadelijk genot van de vaart op de Maas gaf, en tot aan de sluiting van het eind-traktaat de voortdurende vaart op de Schelde, zoo als zij die sedert de maand januarij 1831 genoten, verzekerde.

Ter vergelding dezer voorwaarden werd door de gouvernementen van Frankrijk en Engeland aangeboden, dat het embargo op de hollandsche schepen dadelijk zoude worden opgeheven, en de hollandsche troepen in Frankrijk vastgehouden; vruggelaten.

Het was met een diep leedwezen, dat de ondergeteekenden door de depêches van den baron *Verstolk van Zoelen*, van den 9 januarij en door het tegen ontwerp daarbij gevoegd, vernamen, dat de hierboven vermelde voorstellen door het nederlandsch gouvernement waren verworpen.

De baron *Verstolk* heeft, wel is waar, niet uitdrukkelijk gezegd, dat die voorstellen waren verworpen; maar men heeft uit het tegen-ontwerp, dat bij zijne depêche was gevoegd,

moeten besluiten, dat dezelve niet ware aangenomen.

Dit tegen-ontwerp was niet aannemelijk en hoofdzakelijk van deszelfs inhoud, en hetzelve geeft tot gewichtige bedenkingen aanleiding door hetgeen daarin niet was opgenomen.

Hetzelve vorderde, dat het nederlandsch-gouvernement zou gemagtigd zijn, om een loangeld op de Schelde te heffen, zonder in eenige der verplichtingen te treden, die van dat recht afhankelijk zijn, gelijk onder anderen die van het loodswezen en bakken; en hetzelve vorderde te gelijker tijd, dat dit recht te Vlissingen of te Breda zou geheven worden; hetgeen aan eene gewichtige vraag oordeel onderhevig was, omdat zulke lieder tot opperhoofd voor de schepen, die de Schelde bezaren, aanleiding zou geven.

Hetzelve vorderde daarenboven een transitivrecht op de wegen door Limburg, hoewel de vijf Mogendheden aan België het gebruik dier wegen hebben gewaarborgd, en dit zonder ander recht dan een gewone tol voor onderhoud en herstel.

Hetzelve vorderde eindelijk, dat de gouvernementen van Frankrijk en Engeland zich verbonden, dat België jaarlijksch, tot aan de sluiting van een eind-traktaat, een som van 8,400,000 gulden, bij halfjaarlijche termijnen zou betalen, ter voldoening van de schuld van de rentes der gemeene schuld van het voorzigtig Koninkrijk der Nederlanden.

De territoriale schikking, waaraan België in het traktaat van 15 november 1831 opgelegd is, als een gedeelte eener finale schikking, waarbij aan hetzelve onderscheiden handelsvoordelen werden toegezegd, en waarbij ook de Koning der Nederlanden uitdrukkelijk moest toetreden tot de territoriale schikkingen van den soeverein van België erkennen.

Het is alzoo volstrekt onmogelijk, dat België de betaling van eenig gedeelte dezer jaarlijksche last op zich neme, voor dat het in het genot worde gesteld van alle de handelsvoordelen, die aan hetzelve bij een eind-traktaat moesten verzekerd worden, en voorts de territoriale schikking en de soevereiniteit van België erkend door den Koning der Nederlanden zijn erkend.

Maar zoo de bepaling in kwestie, om de hierboven vermelde zaken op te nemen, niet aannemelijk was, was zij het niet minder als de bepaling van de beide zijden van het nederlandsch-gouvernement te worden, en hetzelve op een bepaald tijdstip de sluiting van een eind-traktaat te stellen. Want zoo dit gouvernement niet gestand ware geweest, om tot eene spoedige afsluiting van de twee of drie nog te regelen punten te komen, moesten eene preliminaire overeenkomst voorzien in de jaarlijks te doene betalingen, gedurende de onderhandeling over dat traktaat, terwijl toch de eerste term eerst in juni of juli zou verschuldigd zijn. Immers valt het niet te betwijfelen, of een eind-traktaat kon lange voor dit tijdstip geteekend zijn, zoo het nederlandsch-gouvernement wezenlijk de begerde had de onderhandeling tot een einde te brengen. Een dergelijk voorstel, als hetzelve gedaan heeft, wordt derhalve klaarkijk de heerserte van dit gouvernement aan om zich, door eene preliminaire overeenkomst, voordelen te verzekeren, die hetzelve in staat stellen, om tot een bepaald tijdstip de sluiting van een eind-traktaat te stellen, of te vertragen.

Maar terwijl het hollandsch-gouvernement deze onaannemelijke bepalingen aanvaardde, maakte het geen gewag van de beide artikelen, die de hollandsche en belgische legers, op een bepaald tijdstip, op den voet van vrede moesten gabraagt worden.

Het hollandsch-gouvernement stelde voor, dat deze beide punten bij eene nota-wisseling geregeld werden, in plaats van het ontwerp eener formele bepaling uit te maken; maar de ondergeteekenden hebben vernomen, door de uitdrukkingen, waarvan de heer baron Versteek zich in zijne nota bediende, heeft, dat hetzelve door verstand, in de onmiddellijke opheffing van het embargo was gelegen en zonder de ratificatie eener overeenkomst af te wachten; en zij hebben het besluit opgemaakt uit de verbeide verklaringen van mijnheer den baron van Zuylen dat het nederlandsch-gouvernement de terugbrenging van deszelfs leger op den vredevoet afhankelijk wilde maken van eene algemeene europesche ontwapening, en niet van eene gelijktijdige ontwapening in België; zoo als Frankrijk en Engeland het hadden voorgesteld.

De zultbre en eenvoudige verwerping van de door Engeland en Frankrijk gedane voorstellen en de aard van het tegenontwerp, daarvoor door het nederlandsch-gouvernement in de plaats gesteld, hebben de ondergeteekenden de vrees doen opvatten, dat zij alle hoop op het teekenen eener preliminaire overeenkomst spoedig moesten opgeven.

De ondergeteekenden hebben alzoo aan den heer van Zuylen moeten voorstellen, om met hen de voorwaarden eener eindelijkte schikking te regelen, met dit inzicht hebben zij hem te kennen gegeven, dat, wanneer de schikkingen opzigtelijk de Schelde en die betreffende met amortisatie-schuld op eene voldoende wijze konden geregeld worden, en geene wezenlijke onbillijkheid overzij, en kon, om Holland te waarborgen een eind-traktaat met de vijf Mogendheden en België te teekenen.

De ondergeteekenden hielden te meer tot de veronderstelling over, dat mijnheer den baron van Zuylen voorberaid en geautoriseerd zou zijn om eene dergelijke onderhandeling met hen te

openen, dat dezelve den 9 november 11. aan den graaf Goy het ontwerp van een eind-traktaat had aangeboden, ofschoon de conferentie, bij welke alleen mijnheer de baron van Zuylen geaccrediteerd was, op dat tijdstip was gebroken door de verwarderigfact russische plenipotentiarissen.

De ondergeteekenden hebben dit voorstel doen gelden bij mijnheer den baron van Zuylen in hunne beide eerste zamenkomsten, die zij met hem gehad hebben; maar dezelve is standvastig bij de verklaring gebleven, dat hij op dat oogenblik, en nimmer op eenig tijdstip van de onderhandeling, volmagt gehad had om anders dan met de plenipotentiarissen der vijf in conferentie vereenigde mogendheden te teekenen.

De ondergeteekenden in hunne pogingen alnog niet geslaagd zijnde om der weg voor eene eindelijkte schikking te banen, zijn genoodzaakt geworden op het ontwerp eener preliminaire overeenkomst terug te komen, als voor welk alleen mijnheer de baron van Zuylen aankondigde dat hij van volmagt was voorzien en hebben hem aangeboden het geannexeerd ontwerp no. 1, dat, bij de, den 2 januarij te 'sHage, voorgestelde artikelen, bovendien bepalingen behelsde, krachtens welke de onzijdigheid van België door het nederlandsch-gouvernement moest erkend worden en een formele wapenstilstand tusschen de beide partijen gesloten; welke bepalingen de ondergeteekenden geschikt hebben geoordeeld daar bij te voegen, ter voorkoming van de mogelijkheid eener eventuele hervatting der vijandelijkheden.

Mijnheer de baron van Zuylen verklaarde alstoen, dat hij dit voorstel niet kon aannemen.

Te gelijk met de behandeling, door de ondergeteekenden aan mijnheer den baron van Zuylen, van het tweede ontwerp eener preliminaire overeenkomst, deelden zij hem ook het ontwerp No 2 mede, een plan doof het welk, ware hij geautoriseerd geweest om met hen de nog tusschen Holland en België te regelen verschilpunten te behandelen, de voordeelen eener eindelijkte schikking zouden hebben kunnen samengaan met den vorm eener preliminaire overeenkomst, daar men verbatim bij een 6de, afgescheiden en additioneel, artikel, de artikelen eener volledige schikking zou hebben gevoegd, zoodanig, als beide partijen in dezelve, zouden hebben kunnen bevestigen. Langa dien weg zouden de vredes-voorwaarden tusschen Holland en België finaal gesteld zijn geworden, alhoewel dan ook die voorwaarden nog niet onmiddellijk in den vereischten vorm eener eind-traktaats zouden kunnen zijn vervat geweest.

Maar mijnheer de baron van Zuylen bragt al weder zijn gemis aan volmagt bij, voor de behandeling of teekening van eene dusdanige overeenkomst.

De preliminaire overeenkomsten, door de ondergeteekenden tot dusverre voorgesteld, waren gegrond geweest op de wederkeerige grondgebied-ontruiming van beide zijden.

De ondergeteekenden besloten alstoen eene andere poging tot schikking in 't werk te stellen, door het voorstel te doen eener nieuwe preliminaire overeenkomst, welker grondslag zou wezen de beide partijen, tot op de sluiting van een eind-traktaat, in het bezit van het grondgebied, dat dezelve op dit oogenblik wederzijdsch mochten bezitten, te laten.

Dienvolgens boden de ondergeteekenden aan mijnheer den baron van Zuylen het ontwerp, No. 3, aan.

Volgens dit plan moesten Lillo en Liefkenshoek voorloopig in handen der Hollanders blijven, terwijl Venloo, Hollandsch Limburg en Duitseh-Luxemburg door de Belgen zouden bezet blijven; en, daar de wederzijdsche ontruiming uitgesteld werd, werden ook de bepalingen voor de wegen door Limburg, en voor de amnestie in de ontruimde districten, naar het eind-traktaat bewaard.

De aanstelling van eenen volkomen wapenstilstand tusschen de beide partijen en de erkenning der onzijdigheid van België door Holland werden, als genoegzame zekerheid voor den vrede aanbiedende, voorgesteld, zonder eenige speciale bepaling voor de wederzijdsche leger-verminderingen. Als onvermijdelijk werd gevorderd de onmiddellijke openstelling van de Maas en de handhaving der vrije Scheldevaart, zoo als deze in de maand november 11. bestond. Frankrijk en Engeland boden de opheffing van het embargo aan en de terugzending der hollandsche troepen naar hun land; bovendien moesten de drie contracterende partijen zich verbinden, om zich onmiddellijk over eene eindelijkte schikking tusschen Holland en België bezig te houden.

De ondergeteekenden konden met vertrouwen de hoop voeden, dat het mijnheer den baron van Zuylen vrij zou staan tot zulk een billijk voorstel toe te treden, berekend om eene onmiddellijke ontlasting Holland en België aan te bieden, en het welk, bij dusdanige zekerheid tegen eene hervatting der vijandelijkheden, zou geleiden.

Grootelijks hebben zij zich dan in hunne verwachting te leze gesteld gezien, toen mijnheer de baron van Zuylen, op den 5 december, hun de nota van dien dag en het ontwerp eener daaraan geannexeerde nota, heeft aangeboden.

De ondergeteekenden kunnen geen oogenblik aarzelen met hem te verklaren, dat zijn ontwerp ten eenemale onaanneemelijk was.

Het hield, met de daad, de vraag, dat het embargo opgeheven worde, en de hollandsche, trans in Frankrijk zich bevin-

dende, troepen in hun land terug keeren, terwijl het eenige, wat het nederlandsch gouvernement aanbiedt van zijne zijde te doen, in het leggen bestaat van regten op de Schelde-vaart, die in de beide laatste jaren niet zijn geheven geworden, en de op die rivier varende schepen aan visitatie en onderzoek te onderwerpen, waarvan dezelve gedurende dat tijdperk zijn bevrijd geweest.

De ondergeteekenden hebben sterke redenen om te gelooven dat geenerlei regten wettelijk geheven, noch geenerlei scheeps-visitatie wettelijk gedaan is op de Schelde in het jaar 1814 vóór de vereeniging van België en Holland; en zij kunnen maar geene zeer vredelievende gezindheid aan de zijde van het nederlandsche gouvernement ontdekken, noch een ernstig verlangen om met België tot eene eindelijke schikking te geraken, in de weigering van dat gouvernement, door middel van deszelfs plenipotentiaris, om in onderhandeling over eene eindelijke schikking ten aanzien der Schelde te treden, en in het voorneemen dat het te gelijker tijd betoont, om op den voorgrond vorderingen te stellen, die op hetwiste daadzaken steunen en slechts op dien tusschenstaat van zaken kunnen toegepast worden, welk een eindtractaat zoo spoedig kan doen ophouden.

De ondergeteekenden hebben thans alle middelen uitgeput, om mijnheer den baron van Zuylen tot de toetreding van eene, het zij preliminaire, het zij eindelijke schikking te brengen; en hem, zoo als zij gedaan hebben, nitnoodigende om naar 's-Hage, tot narigt van zijn gouvernement, deze nota en de daarbij behorende documenten over te zenden, gevoelen zij zichzelve, en de gouvernementen voor welke zij handelen, de verklaring verschuldigd te zijn, dat zij op mijnheer den hollandschen plenipotentiaris, en op het gouvernement, naar welks instructien hij gehandeld heeft, de verantwoordelijkheid van al de gevolgen werpen, die uit het niet slagen der ernstige en standvastige pogingen van de ondergeteekenden, tot het daarstellen eener vredelievende schikking, kunnen voortvloeijen.

De ondergeteekenden, enz.
(Get.) Talleyrand, Palmerston.

REKTS OVER DE KERK VAN IERLAND.

Zie hier een beknopt verslag van de voornaamste bepalingen der door lord Althorp voorgestelde bill, volgens den engelschen Courrier.

1°. De belastingen voor het onderhoud der kerken (protestantsche) zullen geheel en onmiddellijk vernietigd worden. Dit is eene regtstreeksche geldelijke verligting van 80,000 pond sterl. (2,000,000 franken) jaarlijks, ten behoeve van het iersche volk;
2°. Het tegenwoordig getal der aartsbisschoppen, bij vacaturen van 4 zal tot op 2 gebragt worden; het getal van 18 bisschoppen zal op 10 worden verminderd; de inkomsten der gesupprimeerde zetels zullen in het algemeene fonds voor het onderhoud der kerken in het algemeen gebruikt worden.

Twee aartsbiddommen, Cashel en Tuam, zullen in bisdommen veranderd worden.

Tien bisdommen zullen gesupprimeerd en derzelve inkomsten aan andere zetels overgedragen worden.

3°. Er zal onmiddellijk een algemeene taks van 4 tot 15 % op de inkomsten van alle bisdommen gelegd worden.

4°. Het bisdom van Derry zal eene dadelijke reductie en later eene andere reductie omtrent deszeifs regten van *primaatschap* ondergaan; het bedrag dezer reductie zal begrepen zijn in de voorgenoemde en gebragt worden in het algemeen fonds.

NB. De juiste inkomsten van alle aartsbisschoppen en bisschoppen van Ierland bedragen de totale som van 130,000 pond st. (3,250,000 fr.). Het ontwerp van wet stelt daarop eene reductie daarvan ongeveer 60,000 pond st. (1,500,000 fr.).

5°. Er zullen dadelijk op alle beneficiën eene belasting geheven worden van 4 tot 15% ter vervanging der tienden (*first fruits*). De beneficiën beneden de 200 pond st. zullen slechts eene geëvenredigde inhouding ondergaan. De geheele inkomst van de geestelijkheid der parochien is een weinig minder dan 600,000 pond st. (15 miljoen fr.).

6°. Alle posten van sinecures zijn afgeschaft, en derzelve inkomsten zullen in het algemeene fonds gebruikt worden.

7°. Er zullen commissarissen benoemd worden om dat algemeen fonds te administreren en hetzelfde over de volgende onderwerpen om te slaan, namelijk: voor het gewoon onderhoud der kerken, en van het overschot voor de vermeerdering van den onderstand aan de behoeftigen, aan de bouwkosten der kerken, enz.

8°. De commissarissen zullen, met toestemming van den *privaten raad*, de grens-linie en de uitgestrektheid der parochien kunnen veranderen,

9°. In de plaatsen, waar de regten niet zullen ontvangen zijn en waar, op het tijdstip der aanneming van de bill, sedert 3 jaren geen residerende minister zal geweest zijn, zullen de commissarissen het regt hebben om de vervulling van dezelve (indien die van de kroon of van de kerk afhankelijk is) te schor-

pen, en de inkomsten voor het algemeene fonds te gebruiken.
10°. De pachthuuders der bisschoppelijke goederen zullen het regt hebben om de voortdurendheid huurer huur, volgens een vast en gematigd tarief terug te koopen, daaronder begrepen eene jaarlijksche leenschatting in kooru, in waarde gelijk aan hetgeen zij jaarlijks bij form van rente in boete betalen.
11°. Het bedrag dezer huur zal aan den staat betaald en voor alle andere uitgevers als die der kerk worden gebruikt. De wederinkooping en overgang der tienden tegen landerijen, van waarde van 2,500,000 tot 3,300,000 pond st. bedragen.
De verruiling en overgang der tienden tegen landerijen, als middelen om de geestelijken tot eene residentie te verplichten en tot voorkoming van het bezit van meer dan eene bediening, zullen het onderwerp van volgende bills zijn.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

22. Bij de Gehr. LANGENHUYSEN te 's Bosch, zijn onder meer anderen, de navolgende werken te bekomen, zeer geschikt ten tijde van de vasten:
- 1°. J. DE BAST, Meditationen op het lijden en sterven van Jesus; 2 deelen. f 2.20
 - 2°. J. G. HULEU, het lijden van Jesus Christus, verdeeld in 49 Meditationen. 1.20
 - 3°. Onze Goddelijke Verlosser in zijn lijden en sterven, vereerd en aanbeden door den Zondaar, gebonden in leren bandje. 0.55
 - 4°. Gebeden aan onzen Heer J. C. op de twaalf tijdvakken zijns lijdens. 0.15
 - 5°. MARX, Zeven overwegingen voor de heilige Vaste, over de woorden van Jesus aan het Kruis, n°. 1. 0.80
 - 6°. De val en de oprechte bekeering van den H. Vorst der Apostelen, Petrus n°. 2. 0.80
 - 7°. Over de vruchteloze hostvaardigheid veler Christenen n°. 3. 0.80
 - 8°. Idem, over het valsche geweten en hoogst treurige gevolgen van hetzelfde, n°. 4. 0.80
 - 9°. HERFT, de grootheid van Jesus bij zijn lijden. 0.25
 - 10°. LUZERNE, betrachttingen over het lijden van Jesus. 1.30
 - 11°. BEEKER, Zeven overwegingen over het lijden onzes Heilands, 0.80

BEKENDMAKING.

23. **UIT DE HAND TE KOOP**, om met aanstaande Met te aanvaarden
Een Weldoortimmerd. H. H. S. in de Gemeente Engelen, genaamd de Pollikaan, bewoond geweest door de Ziekenzusters, thans woonachtig te Tilburg; bestaande uit een DUBBEL GEBOUW en SCHOONE TUIN. In den voorsten Bouw zijn vier BENEDEN KAMERS, KEUKEN met DUBBELDE POMP, Kelder en WASCH-HUIS, drie BOVEN KAMERS met ZOLDERS; in het midden een OPEN PLAATS. De Achterbouw bestaat uit twee KAMERS, eene PROVISIE-KAMER en drie BOVEN KAMERS en ZOLDER, ingenoog alle Kamers hebben Planke Vloeren en Ingemaakte KASTEN. Het uitzigt van den voorsten bouw ziet op de Scheepvaart, van den Achterbouw op den Polder.
Te bevragen bij J. JANSSEN, Koopman in Hout en Steen, op de Smalle Haven, te 's Bosch, brieven franco.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.

AMSTERDAM, den 23 February.

			gebl.
NEDERL.	Werkel. Schuld.	à 2 1/2 pCt.	43 3/4 à 44 1/2
—	Uitgestelde schuld		15 1/2 à 16
—	Kansbiljetten		16 1/2 à 17 1/4
—	Recepiss. geldl. 1830, à 5 pCt.		95 3/4 à 96
—	Schatk. bilj., groote	» 6	100 à 100 1/2
—	Vrijwillige Geldleening	» 6	99 3/4 à 100 1/4
—	Nieuwe Idem 1832	» 5	82 1/4 à 83
—	Amortisatie-Syndikaat	» 4 1/2	75 1/4 à 76 1/4
—	Dito, dito	» 3 1/2	58 3/4 à 59 1/4
—	Handel-Maatschappij	» 4 1/2	83 1/4 à 83 3/4
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek	» 3	78 à 78 1/2
RUSLAND	Bij Hops en C.	» 5	96 3/4 à 97
—	Bij dezelfde 1828 en 29	» 5	97 3/4 à 98
SPANJE	Cert. Amsterdam	» 5	60 1/2 à 61 1/4
—	dezelfde	» 3	38 1/2 à 39 1/4